

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Openbaring 3:16

***Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud,
zal Ik u uit mijn mond spuwen.***

Als de gemeente van Laodicea iets nodig heeft, dan is het wel een opwekking! Niet dan? Als je de perikoop doorleest die over haar handelt, staat zij er in het palet van de zeven gemeenten toch echt het slechtste voor! Natuurlijk scharen wij ons vast en zeker allemaal het liefste onder de noemer van de gemeente die hierna wordt aangesproken, de gemeente van Filadelfia. Zij komt er toch het beste vanaf! Maar ja, als we heel eerlijk zijn dan is het niet alleen de vraag of je daarmee aan de eigen geestelijke situatie van jouw gemeente recht doet, maar zul je er waarschijnlijk toch sowieso mee instemmen dat een geestelijk herleven - ook in je persoonlijk leven - toch echt geen kwaad zou kunnen. Wie verlangt er niet naar opwekking?!

Hoewel de geschiedenis laat zien dat het fenomeen opwekking tot een herleven binnen de gemeente en nieuw vuur in de individuele gelovige leidt, laat diezelfde geschiedenis zien dat dit herleven en nieuw vuur veelal van tijdelijke aard is, vaak zelfs van relatief korte duur. Terecht merkte de evangelist Sidney Wilson dan ooit ook eens op, dat opwekking te veel als een bijzonder en noodzakelijk fenomeen wordt beschouwd, terwijl het inhoudelijke ervan in feite de gemeente en het individuele kind van God aanhoudend zo moeten kenmerken. Is dat niet ook nadrukkelijk de ondertoon van het tekstvers van deze week? De verheerlijkte Christus wijst niet op de noodzaak van een opwekking, maar een persoonlijk besef van de geestelijke stand van zaken waar blijkbaar wat aan te doen schijnt! Het tekstvers benadrukt immers een keuze die men maakte in Laodicea. Het ging om een 'zijn' - zij kozen voor de staat waarin Hij hen kenschetste: lauw. Bij opwekking staat, gelet op de historie ervan, het goddelijk ingrijpen centraal. Het herleven en het nieuwe vuur moest komen van Gods kant. Lees de diverse verslagen van welke opwekking dan ook. Het is in het gekozen tekstvers echter dat de verheerlijkte Christus de verantwoordelijkheid van een bloeiend geestelijke leven volledig aan de kant van de gemeente van Laodicea legt en dus van ieder individuele gelovige daarbinnen. Dus mogen en moeten wij ons afvragen of een opwekking de oplossing is, en dat zeker in het licht van een Woord dat Jezus ooit sprak toen Hij nog op aarde wandelde: *Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?* Let op, Hij sprak niet van geloof in algemene zin, maar specifiek van 'het geloof'. Daarmee doelde Hij op een leven geleefd in en vanuit het geloof dat zich kenmerkt door trouw en gehoorzaamheid aan Zijn Woord. Daarin en daaruit blijkt immers onze liefde tot Hem volgens zijn eigen zeggen - (zie Johannes 14:15-31).

Ik geloof dan ook niet zozeer in de speculatie dat er voor de wederkomst nog een grote opwekking zal komen. Wel geloof ik in de ernst van hetgeen de verheerlijkte Christus in het gekozen tekstvers uitsprekt, en dus in mijn persoonlijke verantwoordelijkheid. Wat ben ik? Lauw? Dan zal Hij mij zeker uit zijn mond uitspuwen. Wie een oor heeft, die hore wat Gods Geest hier zegt.

Gebed.

Vader U doorgrond en kent ons. U kent ons, zegt Uw Woord, beter dan wij onszelf kennen. Als U een tekstwoord als dat van deze week spreekt, dan is dat een Woord om uiterst serieus te nemen. Dan spoort ons dat aan niet om te bidden om een opwekking, maar om onszelf in Uw Licht te beproeven en vervolgens daarna te handelen. Neem mij, breek mij, vul mij en zend mij zodat ik aan Uw verwachting zal voldoen. Om Jezus wil en in zijn naam. Amen.